

17 de maig - Dia internacional contra la LGTBfòbia

Comunicat del Consell Municipal LGTBI

El 17 de maig de 1990 l'Organització Mundial de la Salut va decidir suprimir l'homosexualitat del llistat de malalties mentals. Avui se celebren 30 anys d'aquesta fita per a la lluita contra la LGTBfòbia.

En el context d'emergència de la pandèmia de la covid-19, s'han exposat les vulnerabilitats i se n'han agreujat algunes que eren invisibles. La desigualtat s'ha de llegir en clau interseccional i les solucions han de convocar els diferents actors socials que en són corresponsables.

Les principals persones afectades són:

- Persones migrades, refugiades o sol·licitants d'asil
- Persones trans amb problemes d'inserció laboral i manca de suport familiar o social
- Persones LGTBI que exerceixen el treball sexual
- Persones joves que viuen situacions d'LGTBfòbia en l'àmbit familiar o en centres d'acollida
- Persones grans LGTBI
- Persones LGTBI que viuen al carrer

Per grups històricament discriminats, com la població LGTBI, l'emergència de salut pública provocada per la pandèmia de la covid-19 augmenta significativament els riscos a què estan exposats quotidianament.

1.- Hi ha un risc més elevat per la salut física i mental

Moltes persones LGTBI no viuen en contextos segurs i aquest fet, associat al confinament, ha portat una sèrie de situacions de violència des dels contextos més propers, família, parella, companys/es de pis.

2.- Risc d'exclusió

Els serveis de proximitat no s'han pogut proveir i a aquest fet, s'hi uneixen les barreres del contacte telemàtic amb les persones en situació de vulnerabilitat, fent difícil el contacte i empitjorant l'aïllament d'algunes persones.

3.- Risc de no accés, o barreres a l'accés de drets i serveis

Especialment les persones trans i les persones amb expressions de gènere no normatiu, han patit un tracte discriminatori per agents de seguretat o s'han donat experiències incòmodes i violentes.

4.- Risc a l'aïllament i poca xarxa social. Un gran nombre de persones grans viuen soles, en condicions de pobresa i compten amb una xarxa de suport més limitada o en residències on la seva orientació o identitat no sempre són respectades.

Aquests punts ens han de fer reflexionar sobre la vida de les persones LGTBI i les violències que ens afecten, que s'entrecreuen amb l'actual emergència de salut pública, compromentent de manera greu les nostres vides, benestar i dignitat.

És imprescindible el reforç de les entitat que donen resposta als col·lectius vulnerables LGTBI, a través de convenis i subvencions públiques. Moltes d'elles ja estan en situació de precarietat.

Exigim una implicació activa del Govern de la Generalitat i del de la ciutat de Barcelona en la lluita contra la LGTBIfòbia; és necessària l'aplicació immediata de mesures per posar fi a les múltiples discriminacions i violències que patim, sobretot els sectors en situació de més vulnerabilitat, com les dones, les persones migrades, les persones trans, la joventut i l'adolescència, els nens i nenes, les persones grans, així com les persones que conviuen amb el VIH.

Les persones LGTBI tenim el dret a ser com vulguem ser. Defensem la diversitat sexual, de gènere i família, condicions irrenunciables en la nostra societat.

Per l'erradicació de totes les violències i els odis, igualtat real ja!

Barcelona, 17 de maig del 2020